

over en Mark, vil det for en Jæger meget ofte ikke være muligt at bedømme, om det er en Brevdue eller en vild Due.

§ 23 har Udvalget foreslaaet, at sidste Punktum skal udgaa. Det kommer af, at der i dette Punktum henvises til § 37, og Udvalget har foreslaaet at lade denne Paragraf gaa helt ud. Naar der altsaa er henvist til § 37 i dette Stykke, maa dette ogsaa gaa ud.

Derefter komme vi til Kapitel III. om Jagttegn. Udvalget har foreslaaet, at hele dette Kapitel skal udgaa, idet man ikke har fundet Anledning til at optage Bestemmelsen om Jagttegn, hvorfor man ogsaa i de andre Kapitler har foreslaaet at lade de Bestemmelser, vedrørende Straf eller Paatale, som angaa Forseelser med Hensyn til Jagttegn, gaa ud. — Seg kommer altsaa til § 28. Her har man foreslaaet at sætte Bøderne, som efter Regeringsforslaget var foreslaaet „fra 20—200 Kr.“ til „fra 10—200 Kr.“, saaledes at Minimum ikke skulde være 20 men 10 Kr. medens man har ladet Maksimum blive det samme som tidligere, nemlig 200 Kr. § 2den Linie staar: „Er den ulovlige Jagt udøvet efter Solens Nedgang og før dens Opgang“ osv., skal vedkommende straffes dobbelt. Udvalget har foreslaaet at indstyre „eller paa Søn- og Helligdage“; altsaa de Folk, der kunde ønske at faa Søndagsjagten indskrænket, ville se deres Ønsker opfyldte gennem det af Udvalget her foreslaaede. Ganske vist har Udvalget ikke kunnet gaa ind paa at forbyde Søndagsjagten, men man har dog i Udvalget været enig om, at ulovlig Søndagsjagt blev straffet dobbelt saa strengt som ulovlig Jagt paa de andre Dage. Dette synes ogsaa at være en ret god Betryggelse imod ulovlig Søndagsjagt. De øvrige Ændringsforslag til § 28 ere hovedsagelig af redaktionel Natur, undtagen et, det er Ændringsforslag Nr. 46, der staar nemlig i de første Linier af § 28, 3dje Stykke: „Den, der 2 Gange ved Dom eller Forlig har været anset for ulovlig Jagt, og 3dje Gang inden 5 Aars Forløb fra sidste Doms eller Forligs Datum atter gør sig skyldig i ulovlig Jagt“ bliver straffet paa den og den Maade. Det har Udvalget foreslaaet ændret til: „Den, der 3 Gange“ osv., saaledes at der altsaa kommer til at staa: „og som 4de Gang gør sig skyldig deri.“ Man har her ved først ladet denne Forhøjelse af Straffen komme til Anvendelse, efter en yderligere gentagne Sagtovertrædelse. — Længere nede i samme Paragraf, hvor der er Tale om Bøde for hvert Stykke Bilt, der er anskudt ved ulovlig Jagt, siger Regeringsforslaget,

at Bøden for en Fasan skulde være 30 Kr. Udvalget har imidlertid fundet denne Bøde urimelig høj og har foreslaaet Bøden for en Fasan nedsat til 5 Kr. Endelig har Udvalget foreslaaet, at sidste Stykke af § 28 skulde falde bort. Det lyder saaledes: „Er den, der har gjort sig skyldig i ulovlig Jagt, i Løbet af de sidste 3 Aar forinden Overtrædelsen, 2 Gange dømt for den nævnte Forseelse, skal han ved Dommen tillige kendes uberettiget til i de efterfølgende 5 Aar at erholde Jagttegn meddelt.“ Da Jagttegn ere faldne væk, maa dette ogsaa falde væk.

§ 29 har Udvalget ligeledes foreslaaet at lade udgaa. Det er i Overensstemmelse med de Bemærkninger, som Udvalget overhovedet gør om Forandring i Straffebestemmelserne og om en Simplificering af Straffebestemmelserne. Det samme gælder om § 31, som man har foreslaaet skulde udgaa, da det samme gælder der, som jeg nylig nævnte, men man har saa foreslaaet at indsatte et nyt Stykke, om Bøden for omstreifende Hunde, som Udvalget har foreslaaet fra 4 til 20 Kr. saa vel til Jordbrugeren som til Jagtejeren. — Til § 32 er der ikke andet at bemærke, end at man i 2det Stykke, 1ste Linie, har indsat „uberettiget“. Der stod nemlig: „Bestaar Overtrædelsen i Indsamling af Juges Ug o. s. v.“ Efter Regeringsforslaget maatte jo Juges Ug ikke indsamles, men nu har Udvalget jo foreslaaet, at man maatte indsamle Juleæg inden for en vis Begrænsning, og altsaa er det ganske rigtigt, at man sætter, at det kun er den uberettigede Indsamling, som medfører Bøde. — Til § 33 er der ikke noget at bemærke; de foreslaaede Ændringer ere overensstemmende med den Ændring. Udvalget har gjort med Hensyn til Straffebestemmelserne, og ligeledes er der en Ændring, idet man har nedsat Straffen med Hensyn til Fasaner fra 30 til 5 Kr. — Vi komme saa til § 36. Der har man foreslaaet det sidste Punktum udstemt. Dette lyder saaledes: „Søgmaal om Erstatning kan dog anlægges inden Udlobet af 3 Aar fra fornævnte Tidspunkt.“ Man har ment, at naar man holdt sig til den 1ste Linie, hvor der staar „et Aar“, saa var det tilstrækkeligt. Hvis Folk ikke have gjort Kladder om Sagtlovovertrædelser inden et Aar, finder man ikke, at der er Anledning til at udstrække Fristen længere.

Til § 37 har man foreslaaet, at Paragraffen skulde udgaa. — Med Hensyn til § 38 har der derimod ikke været Enighed i Udvalget, idet et Flertal har foreslaaet, at Paragraffen skulde udgaa, medens et Mindretal paa 4 Medlemmer vil lade den blive staaende, som den staar. Seg skal læse